

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ ποιῶν
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
 115 τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
 ἔνεστιν ἠϋλάβεια τῶν ποιουμένων.

(στροφή α').

ΧΟΡΟΣ.

Ὅρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς
 120 ὁ πάντων ὁ πάντων ἀκορέστατος;
 προσπεύθου, λεῦσσε νιν,
 προσδέρκου πανταχῆ.
 πλανάτας πλανάτας τίς ὁ πρέσβυς, οὐδ'
 125 ἐγγωρος· προσέβα γὰρ οὐκ

V. 113. τε cum Nauckio in *τοι* mutandum videtur. Deinde ex conjectura Dindorfii scripsi *ποιῶν* pro *πόδα*.

V. 121 sq. *προσπεύθου, λεῦσσε νιν, προσδέρκου πανταχῆ* ex Hermanni conii. dedi. Libri *λεύσσει αὐτόν, προσδέρκου, προσπεύθου πανταχῆ*.

Alia exempla attulit Matth. §. 471, 12.

V. 113. *ποιῶν*] Idem fere atque *ἀπάγων*. Cfr. Xenoph. Cyrop. IV, 1, 3: *ἔφθασεν ἕξω βελῶν τὴν τάξιν ποιήσας*. Alia eiusdem generis exempla lexica suppeditabunt. Similis nostrorum verborum *machen* et *schaffen* in certis quibusdam locutionibus usus est.

V. 114 sq. *τῶνδ' ἕως ἂν — ἐροῦσιν*] Id est *ἕως ἂν ἐκμάθω, τίνας οἶδε λόγους ἐροῦσιν*. Sic 135 sqq.: *ὄν ἐγὼ — γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει*. Conf. Rost. §. 122, 8. et not. 2.

V. 115. *ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν* etc.] Hoc dicit: caute et tute aget qui rebus omnibus diligenter exploratis ad agendum accedet.

V. 118. *τίς ἄρ' ἦν;*] *ἦν* dicit, quia Oedipum, quem in luco Eumenidum versari audierat, nou iam conspicit. Tum *ναίειν* notum est saepe sic usurpari a poetis, ut versari significet. Sic 137. Trach. 99. Eodem modo *οἰκεῖν* usurpatur. Vide huius fab. 1336 (1331.). Cf. Seidl. ad Eur. El. 302. De cor-

repta penultima vide Matth. §. 23. b.

V. 119. *ἐκτόπιος συθεῖς*] I. e. *ἐκ τοῦ τόπου ὁρμήσας*. Cf. Matth. §. 446, 9.

V. 120. *ὁ πάντων ἀκορέστατος*] Omnium impudentissimus. Scholiasta: *παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν ἀφόβως*.

V. 121 sq. *προσπεύθου — προσδέρκου πανταχῆ*] Apte Elmsl. comparat Aesch. Eum. 254: *ὄρα, ὄρα μάλ' αὐ· λεύσσει τον πάντα, μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ὁ ματροφόνος ἀτίτας*. De locutione *προσδέρκου πανταχῆ* confer Philoct. 42: *προσβαίη μακράν*.

V. 125. *προσέβα — ἄλσος ἔς*] Accessisset in lucum. De collocatione praepositionis *ἄλσος ἔς τῶνδε* comparat Neuius El. 14: *τοσόνδ' ἔς ἠβης*. O. R. 178: *ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρον θεοῦ*. Eur. Phoen. 24: *λειμῶν' ἔς Ἥρας*. Adde Aesch. Sept. c. Th. 187: *βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισοῦχων θεῶν*. Similiter Latini poetae; cf. Fr. Jacobs. Anthol. Pal. T. II. p. 94.